

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

30. ledna 2014*

„Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu — Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství CLORALEX — Starší národní slovní ochranná známka CLOROX — Nebezpečí záměny — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Vzájemný kasační opravný prostředek — Článek 176 jednacího řádu — Podmínka podání vzájemného kasačního opravného prostředku samostatným aktem“

Ve věci C-422/12 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 12. září 2012,

Industrias Alen SA de CV, se sídlem v Santa Catarina (Mexiko), zastoupená A. Padial Martinez, abogada,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

další účastníci řízení:

The Clorox Company, se sídlem v Oaklandu (Spojené státy), zastoupená S. Malyniczem, barrister,

žalobkyně v prvním stupni,

Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupený J. Crespo Carrillem, jako zmocněncem,

žalovaný v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, C.G. Fernlund (zpravodaj), A. Ó Caoimh, C. Toader a E. Jarašiūnas, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout věc usnesením s odůvodněním v souladu s článkem 181 jednacího řádu Soudního dvora,

vydává toto

* Jednací jazyk: španělština.

Usnesení

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se společnost Industrias Alen SA de CV (dále jen „Alen“) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 10. července 2012, Clorox v. OHIM – Industrias Alen (CLORALEX) (T-135/11, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 16. prosince 2010 (věc R 521/2009-4), týkající se námitkového řízení mezi společnostmi The Clorox Company (dále jen „Clorox“) a Alen (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

- 2 Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) bylo zrušeno a nahrazeno nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1), které vstoupilo v platnost dne 13. dubna 2009.

- 3 Pod nadpisem „Relativní důvody pro zamítnutí zápisu“ článek 8 nařízení č. 207/2009 v odstavci 1 stanoví:

„Na základě námitek majitele starší ochranné známky se přihlášená ochranná známka nezapiše:

[...]

- b) pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna; nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.“
- 4 Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 měl totéž znění jako odpovídající ustanovení nařízení č. 207/2009.

Skutečnosti předcházející sporu

- 5 Dne 24. září 2004 podala společnost Alen u OHIM přihlášku slovního označení „CLORALEX“ jakožto ochranné známky Společenství.
- 6 Výrobky, pro něž byl zápis požadován, jsou zařazeny do třídy 3, „Bělicí přípravky a další prací přípravky, přípravky na čištění, leštění, odmašťování a broušení, (abrazivní přípravky) mýdla pro domácnost“, a třídy 5, „Dezinfekční přípravky (neurčené pro lidskou potřebu)“ ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, (dále jen „Niceská dohoda“).
- 7 Dne 22. března 2006 podala společnost Clorox námitky proti zápisu tohoto označení jako ochranné známky Společenství. Tyto námitky byly založeny na existenci starších ochranných známek označujících výrobky zařazené do tříd 3 a 5 ve smyslu Niceské dohody, které byly totožné s výrobky, na které se vztahovala uvedená přihláška.
- 8 Rozhodnutím ze dne 16. března 2009 námitkové oddělení OHIM těmto námitkám vyhovělo, jelikož mělo za to, že existuje nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 mezi označením „CLORALEX“ a řeckou ochrannou známkou CLOROX, zapsanou dne 19. ledna 2004 pro výrobky zařazené do tříd 3 a 5 ve smyslu Niceské dohody.

- 9 Dne 7. května 2009 podala společnost Alen proti tomuto rozhodnutí odvolání k OHIM. Sporným rozhodnutím čtvrtý odvolací senát OHIM (dále jen „odvolací senát“) uvedené rozhodnutí námitkového oddělení zrušil a námitky v plném rozsahu zamítl. Odvolací senát měl v podstatě za to, že označení „CLOROX“ a „CLORALEX“ si z hlediska vzhledového, fonetického a pojmového nejsou natolik podobná, aby mohlo existovat nebezpečí záměny.

Žaloba k Tribunálu a napadený rozsudek

- 10 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 4. března 2011 podala společnost Clorox žalobu směřující ke zrušení sporného rozhodnutí.
- 11 Na podporu své žaloby uplatnila Clorox jediný žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009. Vytkla odvolacímu senátu, že prvku „clor“ připsal slabou rozlišovací způsobilost, a tudíž k němu nepřihlédl při srovnávání kolidujících označení.
- 12 Napadeným rozsudkem Tribunál žalobě vyhověl a sporné rozhodnutí zrušil.
- 13 Tribunál zaprvé připomněl zásady vytvořené judikaturou Soudního dvora týkající se použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009. V bodě 17 napadeného rozsudku zejména uvedl, že nebezpečí záměny ve smyslu tohoto ustanovení musí být posuzováno globálně podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu, zejména vzájemná závislost mezi podobností označení a podobností výrobků nebo služeb, na které se vztahuje ochranná známka. Poté v bodě 18 tohoto rozsudku upřesnil, že nebezpečí záměny ve smyslu uvedeného ustanovení předpokládá totožnost nebo podobnost kolidujících ochranných známek a zároveň totožnost nebo podobnost výrobků nebo služeb, na které se tyto ochranné známky vztahují. Konečně v bodech 19 a 20 zmíněného rozsudku Tribunál připomněl, že v rámci globálního posouzení nebezpečí záměny je třeba vzít v úvahu průměrného spotřebitele, v tomto případě řeckého, dotčené kategorie výrobků, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného, s upřesněním, že se úroveň pozornosti průměrného spotřebitele může měnit v závislosti na kategorii dotčených výrobků nebo služeb.
- 14 Tribunál poté, co konstatoval, že sporné je pouze srovnání označení a celkové posouzení nebezpečí záměny, postupně přezkoumal obě tyto skutečnosti.
- 15 Co se týče srovnání označení, Tribunál v bodě 22 napadeného rozsudku připomenul judikaturu Soudního dvora, podle níž průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily. Zároveň však v bodě 27 zmíněného rozsudku zdůraznil, že spotřebitel při vnímání slovního označení rozloží toto označení na slovní prvky, které mu naznačují konkrétní význam nebo které se podobají slovům, které zná. Tribunál v bodech 29 až 31 napadeného rozsudku potvrdil zjištění odvolacího senátu, že prvek „clor“, který je popisuje jednu z přísad výrobků označených ochrannou známkou, jejíž zápis se požaduje, nebo je součástí skupiny čisticích prostředků, má rozlišovací způsobilost.
- 16 Tribunál následně přezkoumal výtku vyslovenou společností Clorox, podle níž měl odvolací senát zohlednit nízkou rozlišovací způsobilost prvku „clor“ teprve ve fázi posuzování nebezpečí záměny. V bodě 33 napadeného rozsudku uvedl, že se společnost Clorox nesprávně dovolávala bodu 42 usnesení Soudního dvora ze dne 27. dubna 2006, L'Oréal v. OHIM (C-235/05 P), podle něhož rozlišovací způsobilost starší ochranné známky není při srovnávání dotčených označení relevantní, neboť toto pravidlo se týká rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky jako celku, a nikoli rozlišovací způsobilosti některého z jejích prvků.

- 17 Tribunál nicméně v bodech 34 a 35 napadeného rozsudku vyslovil názor, že vzhledem k okolnostem projednávané věci nebylo ani namístě vyloučit zohlednění popisných prvků při zkoumání podobnosti dotyčných označení, jelikož nízká rozlišovací způsobilost některého prvku ochranné známky nutně neznamená, že tento prvek nebude relevantní veřejností zohledněn. Rozhodl, že toto platí v projednávané věci, přičemž v bodě 36 zmíněného rozsudku zdůraznil, že společný prvek „clor“ do značné míry určuje celkový dojem, jež vyvolávají obě kolidující označení. Z toho v bodě 37 napadeného rozsudku vyvodil, že se odvolací senát dopustil nesprávného posouzení, když za okolností projednávané věci nevzal při srovnávání kolidujících označení na zřetel společný slovní prvek „clor“.
- 18 Tribunál poté zkoumal, zda má toto nesprávné posouzení vliv na posouzení nebezpečí záměny odvolacím senátem.
- 19 Co se týče vzhledového srovnání kolidujících označení, Tribunál v bodě 39 napadeného rozsudku konstatoval výraznou vzhledovou podobnost, jež oproti názoru odvolacího senátu není v podstatné míře vyvážena rozdíly mezi oběma ochrannými známkami. Měl tudíž za to, že odvolací senát nesprávně dospěl k závěru o nízkém stupni vzhledové podobnosti.
- 20 V bodě 40 napadeného rozsudku učinil Tribunál podobné zjištění ve vztahu k fonetické podobnosti.
- 21 Konečně v bodě 41 napadeného rozsudku měl Tribunál oproti názoru odvolacího senátu za to, že popisný charakter odkazu na čisticí prostředky obsahující chlór nebrání zjištění jakékoli pojmové podobnosti mezi kolidujícími ochrannými známkami.
- 22 Vzhledem k těmto skutečnostem dospěl Tribunál v bodě 42 napadeného rozsudku k závěru, že se odvolací senát dopustil pochybení při posuzování vzhledové, fonetické a pojmové podobnosti mezi kolidujícími ochrannými známkami. Zkoumal tudíž dopad tohoto pochybení na celkové posouzení nebezpečí záměny provedené odvolacím senátem, který vycházel ze zjištění, že dotčené ochranné známky jsou průměrně podobné ze vzhledového a fonetického hlediska, a vysoce podobné z hlediska pojmového.
- 23 Vzhledem k tomuto průměrnému či vysokému stupni podobnosti dospěl Tribunál v bodě 46 napadeného rozsudku k závěru o existenci nebezpečí záměny mezi ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, a starší ochrannou známkou, a to i přesto, že starší ochranná známka není při celkovém posouzení obzvláště rozlišitelná. V důsledku této skutečnosti Tribunál žalobnímu důvodu vyhověl a sporné rozhodnutí zrušil.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

- 24 Svým kasačním opravným prostředkem se společnost Alen domáhá, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek, vrátil věc Tribunálu a uložil OHIM náhradu nákladů řízení.
- 25 OHIM se vzájemným kasačním opravným prostředkem domáhá, aby Soudní dvůr napadený rozsudek zrušil, zamítl žalobu podanou proti spornému rozhodnutí nebo vrátil věc Tribunálu a uložil společnosti Clorox náhradu nákladů řízení.
- 26 Společnost Clorox navrhuje, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a uložil společnosti Alen náhradu nákladů řízení.

K hlavnímu kasačnímu opravnému prostředku

- 27 Podle článku 181 jednacího řádu může Soudní dvůr, pokud je kasační opravný prostředek zcela nebo zčásti zjevně nepřipustný nebo zjevně neopodstatněný, kdykoliv na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta tento opravný prostředek usnesením s odůvodněním úplně nebo částečně odmítnout, a to aniž by zahájil ústní část řízení.
- 28 Uvedené ustanovení je třeba použít v projednávané věci.
- 29 Na podporu svého kasačního opravného prostředku se společnost Allen dovolává v zásadě jediného důvodu, vycházejícího z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.
- 30 Zaprvé společnost Allen vytýká Tribunálu, že při celkovém srovnání označení „CLOROX“ a „CLORALEX“ zohlednil popisný prvek „clor“, třebaže je tento prvek veřejností vnímán jako odkaz na prvek chlór, a nikoli na ochrannou známku jako celek.
- 31 Společnost Allen má za to, že analýza Tribunálu je nelogická a chybná. Tvrdí, že nemůže existovat nebezpečí záměny mezi dvěma ochrannými známkami, jejichž jediné podobné prvky jsou s výjimkou posledního písmene popisné. Kromě toho přítomnost popisných prvků v ochranné známce jejímu majiteli zakazuje dovolávat se těchto prvků vůči třetím ochranným známkám. Společnost Allen má za to, že opačné řešení by znamenalo přiznání monopolu majiteli ochranné známky na popisné označení. Užívání nebo zápisu prvku popisujícího výrobek, jako je chlór, by nebylo možno bránit [v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 6. července 2004, Grupo El Prado Cervera v. OHIM – Héritiers Debuschewitz (CHUFACIT), T-117/02, Sb. rozh. s. II-2073, body 50 až 53].
- 32 Zadruhé společnost Allen zpochybňuje závěry Tribunálu ohledně vzhledového, fonetického a pojmového srovnání kolidujících označení.
- 33 Zatřetí společnost Allen zpochybňuje posouzení nebezpečí záměny mezi dotčenými ochrannými známkami.
- 34 Společnost Allen má především za to, že takovéto nebezpečí neexistuje, jelikož
- celkový dojem vyvolaný oběma ochrannými známkami se liší;
 - rozlišující prvky jsou odlišné;
 - „CLORALEX“ je rozlišující označení, jež nelze zaměnit s označením „CLOROX“, z toho důvodu, že tato označení sdílejí též popisný prvek, a
 - přípona „alex“ je ve vztahu k příponě „ox“ vždy dominantní.
- 35 Společnost Allen dále tvrdí, že existuje řada dalších příkladů ochranných známek pro třídy 3 a 5 ve smyslu Niceské dohody obsahujících označení „clor“.
- 36 Konečně společnost Allen tvrdí, že se společností Clorox uzavřela dohoda o koexistenci ochranných známek, což prokazuje, že Clorox má rovněž za to, že mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.
- 37 Je však třeba připomenout, že podle čl. 256 odst. 1 SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie se kasační opravný prostředek omezuje na právní otázky. Pouze Tribunál je příslušný ke zjištění a posouzení relevantních skutkových okolností, jakož i k posouzení důkazů. Posouzení skutkových okolností a důkazů tedy nepředstavuje – s výhradou případu, kdy by došlo k jejich zkreslení – právní otázku, která jako taková podléhá přezkumu Soudního dvora v rámci

řízení o kasačním opravném prostředku (viz zejména rozsudky ze dne 19. září 2002, DKV v. OHIM, C-104/00 P, Recueil, s. I-7561, bod 22, a ze dne 18. prosince 2008, Les Éditions Albert René v. OHIM, C-16/06 P, Sb. rozh. s. I-10053, bod 68).

- 38 V tomto ohledu je třeba připomenout, že posouzení podobnosti mezi kolidujícími označeními je analýzou skutkové povahy, na kterou se s výhradou výše uvedeného zkreslení nevztahuje přezkum Soudního dvora (rozsudek ze dne 2. září 2010, Calvin Klein Trademark Trust v. OHIM, C-254/09 P, Sb. rozh. s. I-7989, bod 50). Těmito argumenty, týkajícími se neexistence podobnosti kolidujících označení ze vzhledového, fonetického a pojmového hlediska, se však společnost Alen omezuje na zpochybnění posouzení skutkového stavu provedeného Tribunálem, aniž tvrdí, že došlo ke zkreslení skutkového stavu nebo důkazů.
- 39 Rovněž je třeba připomenout, že z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU, z čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora, jakož i z čl. 112 odst. 1 písm. c) jednacího řádu, ve znění platném k datu podání kasačního opravného prostředku, vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení se navrhuje, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen (viz zejména rozsudek ze dne 4. července 2000, Bergaderm a Goupil v. Komise, C-352/98 P, Recueil, s. I-5291, bod 34, jakož i usnesení ze dne 23. října 2009, Komise v. Potamianos a Potamianos v. Komise, C-561/08 P a C-4/09 P, bod 58).
- 40 V argumentech společnosti Alen týkajících se nelogičnosti a nesprávnosti závěrů Tribunálu, jakož i zápisu slovních ochranných známek obsahujících prvek „clor“ a existence smluv mezi společnostmi Alen a Clorox, přesně neuvádějí kritizované prvky napadeného rozsudku ani nesprávné právní posouzení, jehož se Tribunál údajně dopustil. Musí být tudíž zamítnuty jako zjevně nepřipustné.
- 41 Ve věci samé lze tedy rozhodnout pouze tehdy, pokud kasační opravný prostředek společnosti Alen splňuje podmínky připomenuté v bodech 37 a 39 tohoto usnesení.
- 42 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí být celkové posouzení nebezpečí záměny, co se týče vzhledové, fonetické nebo pojmové podobnosti dotčených ochranných známek, založeno na celkovém dojmu, kterým tyto známky působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišujícím a dominantním prvkům (viz rozsudky ze dne 11. listopadu 1997, SABEL, C-251/95, Recueil, s. I-6191, bod 23; ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, s. I-3819, bod 25; ze dne 12. června 2007, OHIM v. Shaker, C-334/05 P, Sb. rozh. s. I-4529, bod 35, a ze dne 3. září 2009, Aceites del Sur-Coosur v. Koipe, C-498/07 P, Sb. rozh. s. I-7371, bod 60).
- 43 Soudní dvůr zejména rozhodl, že se posouzení podobnosti dvou ochranných známek nemůže omezit na to, že se zohlední pouze jedna složka kombinované ochranné známky a srovná se s jinou ochrannou známkou, ale je naopak třeba provést srovnání, při kterém budou dotčené ochranné známky posuzovány každá jako celek (viz rozsudek ze dne 6. října 2005, Medion, C-120/04, Sb. rozh. s. I-8551, bod 29, a výše uvedené rozsudky OHIM v. Shaker, bod 41, a Aceites del Sur-Coosur v. Koipe, bod 61).
- 44 Celkovému dojmu vyvolanému u relevantní veřejnosti kombinovanou ochrannou známkou může sice za určitých okolností dominovat jedna nebo více jejích složek, takže posouzení podobnosti pouze na základě dominantního prvku je možné pouze v případě, že všechny ostatní složky ochranné známky jsou zanedbatelné (viz výše uvedený rozsudek OHIM v. Shaker, body 41 a 42, rozsudek ze dne 20. září 2007, Nestlé v. OHIM, C-193/06 P, body 42 et 43, jakož i výše uvedený rozsudek Aceites del Sur-Coosur v. Koipe, bod 62). Z této judikatury týkající se výjimečných případů však nelze vyvodit, že pro posouzení, zda existuje nebezpečí záměny, je rozhodující pouze rozlišující prvek ochranné známky skládající se z popisného prvku a rozlišujícího prvku (usnesení ze dne 15. ledna 2010, Messer Group v. Air Products and Chemicals, C-579/08 P, bod 72).

- 45 Rovněž je třeba připomenout, že určení existence nebezpečí záměny Tribunálem vede pouze k ochraně určité kombinace prvků a popisný prvek, jenž je součástí této kombinace, není jako takový chráněn (v tomto smyslu viz výše uvedené usnesení Messer Group v. Air Products and Chemicals, bod 73).
- 46 Výtky vznesené společností Alen proti zohlednění popisného prvku, který je složkou označení, jehož zápis je požadován, jsou tudíž zjevně neopodstatněné.
- 47 Z předchozího vyplývá, že hlavní kasační opravný prostředek musí být zamítnut jako zčásti zjevně nepřijatelný a zčásti zjevně neopodstatněný.

Ke vzájemnému kasačnímu opravnému prostředku

- 48 Je třeba připomenout, že podle článku 172 jednacího řádu, který vstoupil v platnost dne 1. listopadu 2012, kterýkoli účastník řízení v dotčené věci před Tribunálem, který má právní zájem na vyhovění kasačnímu opravnému prostředku, nebo na jeho odmítnutí či zamítnutí, může předložit kasační odpověď ve lhůtě dvou měsíců od doručení kasačního opravného prostředku. Článek 176 odst. 1 tohoto řádu kromě toho stanoví, že účastníci řízení uvedení v tomto článku 172 mohou předložit vedlejší kasační opravný prostředek ve lhůtě stanovené pro předložení kasační odpovědi. Konečně čl. 176 odst. 2 zmíněného řádu stanoví, že vedlejší kasační opravný prostředek se předkládá samostatným podáním odděleně od kasační odpovědi.
- 49 V projednávané věci doručil OHIM dne 29. listopadu 2012 kanceláři Soudního dvora podání nesoucí název „Kasační odpověď“, jíž tento úřad prohlašuje, že souhlasí s argumentací a závěry společnosti Alen.
- 50 Kromě toho OHIM v témže podání uvádí čtyři doplňující důvody kasačního opravného prostředku.
- 51 První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, jehož se dopustil Tribunál, když měl v bodě 35 napadeného rozsudku za to, že prvek „clor“ hraje v celkovém dojmu vyvolaném kolidujícími ochrannými známkami samostatnou úlohu.
- 52 Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nedostatku odůvodnění, jelikož se v napadeném rozsudku neuvádí žádný důvod, proč měl Tribunál za to, že přípony „alex“ a „ox“ nemohou samy o sobě charakterizovat kolidující označení ve vnímání relevantní veřejnosti.
- 53 Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zkreslení skutkového stavu, jelikož Tribunál v bodě 37 napadeného rozsudku uvedl, že se odvolací senát dopustil pochybení tím, že při srovnání kolidujících označení nevzal na zřetel společný slovní prvek „clor“. Tomuto zjištění Tribunálu protiče body 19 až 22 sporného rozhodnutí, jimiž odvolací senát skutečně zohlednil slovní prvek „clor“ při srovnávání označení.
- 54 Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení podobnosti kolidujících ochranných známek. OHIM vytýká Tribunálu, že neprovedl celkové posouzení kolidujících ochranných známek pro vyhodnocení nebezpečí záměny. Tribunál se kromě toho v napadeném rozsudku uvedl rozporuplné odůvodnění, když v bodě 39 napadeného rozsudku tvrdil, že mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje velká vzhledová podobnost, a v bodě 43 uvedeného rozsudku shledal, že kolidující ochranné známky jsou pouze „mírně podobné ze vzhledového hlediska“. Označení s nízkou rozlišovací způsobilostí přitom mohou vyvolat pouze nízké nebezpečí záměny. Tribunál zamítl zápis ochranné známky CLORALEX na základě popisného prvku „clor“, což vede k tomu, že je společnosti Clorox přiznán monopol na tento prvek a třetím osobám je zakázáno jeho užití pro čisticí prostředky.

- 55 Je třeba konstatovat, že tyto čtyři důvody kasačního prostředku směřují ke zrušení napadeného rozsudku a liší se od důvodů uplatněných v hlavním kasačním opravném prostředku, k nimž se OHIM podle svého prohlášení připojuje ve své kasační odpovědi. Je tudíž třeba mít za to, že těmito důvody OHIM předložil vzájemný kasační opravný prostředek. To však nebylo provedeno samostatným podáním odlišným od kasační odpovědi. Vzájemný kasační opravný prostředek tedy nesplňuje podmínku stanovenou v čl. 176 odst. 2 jednacího řádu. Vzájemný kasační opravný prostředek OHIM musí být proto odmítnut jako zjevně nepřipustný.
- 56 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že hlavní kasační opravný prostředek a vzájemný kasační opravný prostředek musí být na základě článku 181 jednacího řádu v plném rozsahu zamítnuty.

K nákladům řízení

- 57 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že společnost Clorox požadovala náhradu nákladu řízení a společnost Alen neměla ve věci úspěch, ponese posledně uvedená společnost vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Clorox.
- 58 Vzhledem k tomu, že OHIM rovněž neměl úspěch ve věci, je třeba rozhodnout, že ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) Hlavní kasační opravný prostředek a vzájemný kasační opravný prostředek se zamítají.**
- 2) Společnosti Industrias Alen SA de CV ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené společností The Clorox Company.**
- 3) Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ponese vlastní náklady řízení.**

Podpisy.